

[Jensen-Brobj.]

ster saa foretage sig for at skaffe det tilstrækkelige Brændsel hertil?

I denne Forbindelse maa jeg maaske have Lov til at stille følgende Spørgsmaal til den højtærede Minister: Er det sandt, hvad der siges, at Københavns Kommune med Belysningsdirektør Børresen i Spidsen har købt dyre amerikanske Kul, Kul til en Pris, der er langt over de 96 Kr. pr. t, der tales om i Øjeblikket? Jeg spørger, om det er sandt. Jeg kan næsten ikke tænke mig til, at det skulde være rigtigt, at vi skal sende Valuta til Amerika, den sparsomme Valuta, vi har, for at faa Kul, fordi man har forsømt at faa Kul hjem i Tide.

Endelig er der et Spørgsmaal til, jeg gerne vil stille, og det er dette: Hvorledes stiller det sig med Brændselsnævnets Dispositioner med Hensyn til at faa tildelt Kul fra de forskellige Firmaer? Jeg ved, at der er adskillige Firmaer, der for længst har søgt gennem Nævnet for at faa Kul tildelt, men endnu intet har faaet, medens Hr. Fløtkjærs Forretning, Arbejdernes Brændselsforretning, for længst har beslaglagt meget store Kvanta af gode sorterede Varer, som ligger ude paa Pladsen, og som køres ud i disse Dage. Jeg vil gerne have en Redegørelse for, hvorledes det gaar til, at man gennem Arbejdernes Brændselsforretning kan faa stillet Kul til Raadighed, medens andre ikke kan faa det. Jeg vil gerne have en Forklaring herpaa frem i Offentligheden, saaledes at den Hviskekampagne, der gaar rundt, ikke skal brede sig mellem de mange frysende Mennesker, der er for Øjeblikket.

Otto Jensen: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj ironiserede over, at jeg sang socialdemokratiske Ordføreres sædvanlige Vise. Jeg tror, at ærede Medlemmer af dette høje Ting har det Indtryk, at noget tilsvarende er Tilfældet for det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobjs Vedkommende, og derfor rammer Bemærkningen ham som en Boomerang. Det er jo den sædvanlige Vise, der synges her: at ligegyldigt hvordan Forholdene er, ligegyldigt hvilke Vanskeligheder der rammer Landet, og hvor meget Administrationen har at tumle med, saa er det Regeringen, der er Skyld deri. Det ærede Medlem siger dette med en Frimodighed, jeg tør næsten sige Hovenhed, som jeg synes klæder ham ilde. Denne Sang om, at det er Regeringens og i Særdeleshed den højtærede Handelsministers Skyld, at vi befinder os i denne Situation, synger det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj paa Trods af,

at han i sit første Indlæg som plausible Aarsager til Brændselsituationen maatte anerkende Blokaden — idet han dog fjøede til, at det ikke var noget nyt, den var jo snart gammel — og den lange Rejsetid, Baadene har. Han anførte endvidere som en Aarsag, han vilde respektere, den Stilling, Sømændene havde indtaget derved, at de ikke havde vist megen Lyst til at sejle i Tiden fra lige før Jul til først i Januar, og han maatte naturligvis ogsaa, ligesom de ærede Forespørgere har gjort det i selve Forespørgselen, anerkende Isvanskelighederne som en Aarsag, Regeringen i hvert Fald ikke havde noget Ansvar for. Naar dette er Tilfældet, synes jeg ikke, det ærede Medlem har moralsk Ret til at tale paa den Maade, han har gjort i dette høje Ting i Dag.

Det ærede Medlem ironiserede ogsaa over mine Bemærkninger om hans Tilknytning til Pressen. Jeg tænkte her ikke paa andre Blade end dem, det ærede Medlem virkelig har Tilknytning til, for jeg har jo set Venstrepressen i meget stor Udstrækning skrive paa akkurat samme Maade, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj har talt her i Aften. Der har dog ogsaa været nogle Undtagelser. Tiden er jo ikke til Citater, men jeg kan henvise det ærede Medlem til „Fyens Tidende“, som den 11. Februar i en ledende Artikel siger, at vi maa jo tage nogle Lidelser i den Situation, vi er i, og bare man i det hele taget kan holde Virksomhederne i Gang og sørge for, at de, der ikke har saa meget at varme sig ved, dog kan faa det nogenlunde taaleligt, saa gaar det vel alt sammen, og vi kan saa trøste os med, at der er Millioner, der har det endnu værre. „Næstved Tidende“ skrev den 10. Februar — jeg skal kun referere —, at Aarsagerne til den Situation, vi er i, er først og fremmest, at vi er et brændselsfattigt Land, og dernæst, at Tilførselen udefra er blevet vanskeliggjort af Blokaden, altsaa ganske det samme, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj har maattet anerkende. Og saa tilføjer man — det maa man selvfølgelig gøre —, at for det tredje har Regeringen været daarligt forberedt, og endelig for det fjerde fik vi en Isvinter, en Vinter, som ingen havde kunnet forudse vilde blive saa haard og streng.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj vedrørende hans Dobbeltstilling, som jeg allerede var inde paa i mit første Indlæg. Det ærede Medlem afviser jo med alle Tegn paa Forfærdelse ethvert Statsindgreb, men samtidig udtaler det ærede Medlem Be-